

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 54 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 3 D'OCTUBRE DE 1908 * * *

EL ROSARI Y LA BLASFEMIA

Ja'm donat principi al mes d'Octubre, mes consagrat a la devoció del Santíssim Rosari, qu'es la devoció en que més se glorifica a María Inmaculada, nostra Mare y Senyora.

Nostro estimadíssim Prelat, a imitació de Lleó XIII, tots els anys exhorta a n-els feels mallorquins al reso d'aquesta devoció, la més cristiana y genuinament espanyola. Tal volta la Iglesia catòlica may li havia donada tanta importancia, ni recomenada tant eficazment la seua pràctica com en nostres dies. Ni a l'edat mitja, temps del fervor religiós, se resaria tres voltes cada dia en nostres iglesies, a la presencia real de Jesucrist, a n-el Sagrament del Altar, com se fa ara.

Desgraciadament, emperò, la devoció del Rosari se circunscriu en les iglesies. En l'esbart de tradicions y costums patriarcals que formava'l carácter distintiu del poble mallorquí, es fuita també en gran part l'antiga devoció del Rosari de la societat y de la llar, y ab la seua ausencia ha mancabada molt ferm la vida de familia.

Per raó de contemporanisar amb un sigle de cultura materialista en que mos ha tocat viure, molts qui mos anomenam catòlics, hem volgut presentar les coses amb una mala entesa neutralitat, suprimint de nostra vida social tot alló que puga esser manifestació de nostres creencies. Mes... ¡oh dolor! nostra prudencia temorega contrasta ab lo desenfrenament en que per tot arreu se sent el rosari satànic de la blasfemia. El vici, que deshonra nostro poble, no es estat neutral, no ha tengut mirament en la cultura, no ha respectat les costums antigues, com noltros volem respectar les corrents novelles, y en nostres plasses, y en nostres societats, y en nostres corters y en nostres llars ha substituït les alabances que'ls bons avis adressaven a Deu, ab la devoció del Rosari, per les blasfemies més escandaloses y repugnants.

En tant es així, qu'els homos de les belles lletres de Catalunya, han hagut d'emprendre una campanya contra la blasfemia, com saben nostres lectors, ecsigida per la bona cultura d'aquell poble que té un gran afany en purificar les seues costums. Nosaltres a la *Lliga del bon mot* hey introduiríem, com un medi de contrarrestar les infernals espressions qu'embruteixen el poble, la missió de fer

propaganda del *diví parlar*, d'aquell llenguatge angèlic, tot poesia, en que'ls cristians se dirigeixen a la Verge Santíssima.

Ala, idò, comensem aquest mes d'Octubre a fer la guerra santa a la blasfemia, mentres sonriga tots els dies en nostros llabis la devoció dolcíssima del Rosari, que farà baixar al cor les dolsors de l'unció y del amor. Amb la devoció del Rosari nostres soldats aguanyaren la guerra de Lepanto, quina commemoració celebra demà la Iglesia espanyola: amb la devoció del Rosari resada publicament tapem la boca a n-aquells cristians que deshonren el seu nom en son llenguatge embrotador.

LA MARGALIDA

*La margarideta
que brosta a l'abril
es la flor més bella
la flor més humil.*

*Dins el camp soliu
onetjen les roses;
semblen les besades
de boquetes closes.*

*Hi ha flors vermeyes
que pareixen sanc...
Ni ha tot modestes
vestides de blanc.*

*Hi ha lliris d'aigo
de color de cel,
que son dolços, dolços
com de sucre y mel.*

*Hi ha flors marcides,
mortes, sens olor;
n'hi ha tot ubertes
tremolant d'amor.*

*De totes les flors
una en vull per mi.
¿No m'direu, nineta,
quina he de cohir?*

*La vull camperola,
la vull tot humil,
que brosti amorosa
al sol de l'abril.*

*Que quant passi l'aura
senti l'encesor
de dolces besades,
com un cant d'amor.*

*Vull la margalida
que brosta a l'abril,
qu'es la flor més bella
la flor més humil.*

JOAN CAPÓ.

IX—08.

LA FESTA DEL CASTELL D'ALARÓ

*¿Aont vas tan depressa
cami del Castell?*

*A veure a María
la Mare de Deu.*

Ave, Ave, Ave María.

Poruga, com si encara me trobás a la hermosa edat de l'infantesa, admirava desde'l poble d'Alaró el gegant de pedra que'l vigila, alsant ab llegítim orgull sa noble testa, fins y tant, que pareix que toca'l cel. Es glayadores remembrances de l'época de les lluites, quant en gest despreciatiu feya redolar els homos, destrossantlos en ses esmolades ungles fins qu'els-dava l'abisme per sepultura, el pedreny qu'arrastraven derrera ell per llosa, y qualca olivera per creu, me feya emprendre temorenca la pujada, recelant tornás a la passada juvenesa: les primeres oliveres qu'hombretjen l'estret y empinat camí, m'escometeren en franca amistat, y aquestes, y les de més amunt, y les que llavors vengueren, totes me parlaren en lo seu poètic llenguatge de les moltes centuries qu'havien passades, y qu'en lo poder irresistible del temps havien retut aquell gegant, y roveyat les antigament lluentes armes:—No temes—me digueren—noltros som emblema de pau, el guerrer vestit en cota de malla ja's passat, avuy t'espera un avi carinyós de blanca cabeyera, que suspira perque li pleguís les mans. La por m'era fuita. En sencilla confiança, com atrevit reveinet, li demanava me contás sa llarga historia... Me contá de l'heroisme sublim d'En Cabrit y d'en Bassa; me senyalá els cims llunyedans aont s'encenien les fogateres, recordant ab dolç agraiment qu'enguany per la revetla de San Juan foren altra volta enceses; me fé tremolar com una fuya de poll mostrantme els llochs de les més sanguinolentes escenes, mentres qu'els batechs del seu cor més jove per recordances, despertava'ls ecos dormits, y espolsava amb violencia el verdós mantell símbol de la seva realesa. Ses forces prest li mancaren, y

llavors el vellet tremolós me parlá de l'hermosa Castellana, de la prenda corona qu'ernalteix sa veneranda testa: no's d'or ni pedraries, no's de lorer ni de flors; es blanca com la vesta que l'hivern regala a les montanyes, es pura com les ales dels querubins. Aquella qu'Elías va veure desde la montanya santa del Carmel ha elegit el Castell per atalaya: quant l'auba cansada de la clausura esqueixa'l vel negrench, ja la troba que guaita cuidadosa, mirant els bresols dels seu infants: quant la llum cansada de correr, sa colga dins el ponent, Ella queda vetllant, seguint ab sa tendra mirada les petjades dels seus fills. ¡Quin model de mares que n'es María!

Marvellós es el panorama que d'aquell lloch s'admira: de llevant a ponent s'escampa un esbart de poblets, que pareixen coloms que piquen y beven el gra dels beneficis, y l'aigo de les dolçures, qu'Ella les tira d'allà-dalt: de ponent a llevant s'estén un rosari de penyes colossals entrunyellades per la má de l'Omnipotent, el sol el passa amb devoció, y li dona mágichs colorits quant el toca en los seus dits daurats: el vent que passa siulant, acaricia els nostros sentits, murmurant el nom de María: quant els estels surten per enjoyar el doser del firmament, esculturen el nom dolcíssim de María: les centenaries oliveres moguent les llargues fuyes, forjen el seu escut. Tot proclama qu'alló, es el patrimoni de la Mare del Refugi. Avuy es la seva festa, sos fills pugen amb sant romiatje, purificat el cor per l'amor y el front per la suada; tot seguit se sent en el peu del seu altar el «Deu vos salve Reina y Mare». La capella petita com la caseta de Nazareth, está enllestida amb garlandes de llums; per tot arreu volatejen els melodiosos cántichs de la liturgia; el sacerdot revestit comensá l'ofici; el poble santificat per la comunió del matex dematí no's belluga, y llavors demunt la trona endiumenjada, puja un jove y lloretjat poeta, per teixir flayrosa corona de místiques flors, a la Reina de Cels y Terra. Tot calla, tot renou sa mor, sols se sent sa veu clara de Mossen Ribet, gloria de les lletres mallorquines y orgull de sa roqueta, que mos parlá de María, mos parlá del Castell: impressionats per les seves paraules, prometem esser sempre bons fills y soldats, de la nostra Reina y Mare.

La fosca, vencedora de la llum, s'acosta, y els romeus s'allunyen en llarga processó; la capella está solitaria, sols hey ha una llantia, que resa espirejant: els pobles del voltant alegren la foscor encenguent misteriosos llumets, y aquests par que sien ulls enamorats, que miren la blanca caseteta que s'alza en el cim del Castell com ensenya de pau.

La soletat m'enrevolta, la lluna m'acaricia, y els recorts d'aquell gran día, me fan, de bondeveres fruir.

CATALINA PALLISER.

Diada de la Nativitat de Ntra. Sr.a.
1908—Alaró.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

26 SETEMBRE DE 1182

La Esglesia está, com Jesucrist en l'hort, desflorida, cayent y en l'agonia:

los moros la despullen per mig-día, y un ós ferotge la garfeix pel nort.

Ab mà cruel trayent sos fills del port, bufa per tot lo vent de la heretgia, y'l vici y lo pecat qu'el món congria vermina són que ja devora al mort.

Deu atura lo llamp en sa mà esquerra, mira les Llagues de son Fill Santíssim, aquexes quatre fonts del paradís que encara poden retornar la terra: y d'aquella mirada de l'Altíssim naix Sant Francesch en la ciutat d'Assis.

JACINTO VERDAGUER.

CONTRA UNA LLEY PERJUDICIAL

III.

LA LLIBERTAT DE DESTILACIÓ

El vi en gran quantitat es difícil de guardar. ¿Hi han especuladors com pera'l blat y demás cereals, que'l vulguin comprar en els anys de baix preu pera revendre'l en els de carestia? No en conec, doncs sols existeixen exportadors y comerciants, pocs en número, que puguen encabir en els seus magatzems grans quantitats de vi, que tenen relativament escassíssima importancia, y son com gota d'aigua, en relació a un augment de cullita d'un 20 per 100, que representa per Espanya 4 milions d'hectòlitres, calculant que la cullita mitja sia de 20 milions de hectòlitres.

El problema, doncs, está en guardar, en encabir aquest augment de cullita com pot ferse ab el blat en un magatzem sense gastos o ab gastos reduits y aixó sols pot assolirse «destilant», «cremant» el vi, com vulgarment se diu, separant del mateix, l'alcohol.

Aleshores, d'un líquid de difícil conservació, que pot perdre de son valor, s'obté l'alcohol, el volum del qual queda reduit a una décima part del vi poc més o menos, y que's pot guardar sense perill; al contrari, si es aiguardent lo que's fabrica, va ab el temps millorant y guanyant de calitat, com succeeix ab el «cogniac».

Es, doncs, necessari, indispensable, que el viticultor reclami ab energia'l dret que té a la conservació dels seus productes, y demani la lliure destilació del vi que produeix, ab lo que reclama altra cosa que son dret, el de la conservació de lo que's producte de sos esforços, de son treball, lo que constitueix sa propietat.

Aixó volem y aixó obtindrem fent campanya sens descans.

IV.

L'ALCOOL COM ARTICLE DE RENDA

¿Pot l'Estat gravar la destilació dels productes de la vinya? Jo contest categòricament: ¡No!

En efecte, sols hi ha dos productes que per sa destilació, més o menos perfeccionada,

poden donar alcools potables, que son el vi y la sidra; tots els demás necessiten pera esser admesos pera'l consum una rectificació.

Per consegüent, com aquesta separació de l'alcohol se pot fer a casa, si hi ha llei d'alcools aleshores tothom a casa seva obtindrà alcohol o aiguardent pera son consum, sens que l'Estat pugui cobrar l'impost que senyalia llei, y tant es així, que'l Govern francés regoneix un privilegi als que destilen vi o sidra, dit dels *bouilleurs de cru*, bullidors «de vi o sidra», perque com sa producció pot esser verament domèstica, es difícil o impossible el impedir-la, pera lo qual fora necessari posar un agent o inspector a casa de cada propietari culliter.

S'ha de fer carrec el Govern espanyol que aquí el vi, y per consegüent l'alcohol que conté, se pot fer dins una bota, un cup, una estiva de tota capacitat per petita que sia, fins dins d'una ampolla y que per consegüent, si's pot produir alcohol en petita quantitat y ab gran facilitat y esser potable, ¿com y de quina manera podrà cobrar un impost encara que sia petit sobre l'alcohol provinent del vi y de la sidra?

Altra cosa seria si pera produir alcohol potable de vi o sidra se necessitá l'establir una fàbrica o una rectificadora: aleshores seria facil la percepció de l'impost, y aixó no ho han tengut en compte els nostros ministres d'hisenda, y sols s'han ficat en lo que passa en altres Estats.

Es de creure que si'l produir la cervesa o l'alcohol industrial fos tant facil com obtenir alcohol de vi o de sidra potable, aleshores no n'hi hauria a el extranger de lleis d'alcohol, doncs essent indispensable pera produir aquells, establir fàbriques y grans establiments, es facil cobrar an els mateixos l'impost sobre dits alcools.

Mes jo crec que si un día fos factible el fer fermentar els grans o tubérculs dintre un cup de petites dimensions, obtenir un líquid alcoólic, la destilació del qual donás, per medi d'un alambí petit y senzill com un Salleron, un alcohol o aiguardent potable, aleshores, malgrat la moralitat y honradesa, no sols dels agricultors d'Anglaterra, Alemanya, etc., sinó també de la seva administració, tendria d'abolirse en dits Estats l'impost o lleis sobre'ls alcools, perque poc a poc tothom l'evadiria.

Aquesta es la situació d'Espanya. Poc a poc tothom se farà l'alcohol a casa, si continua regint una llei d'alcools sobre els productes de la vinya.

Una llei d'alcools que impedeixi la destilació del vi y de la sidra, es absurda, tothom l'evadirá, causant greus mals a nostra viticultura.

Lo que s'ha de gravar es tot alcohol que necessiti una fàbrica pera produirse, la primera materia de la qual degui transformarse pera donar alcohol potable, doncs, no sols es facil la preparació de l'impost, sinó que també s'ha de considerar que l'alcohol industrial, sia de la clase que sia, es l'enemic de la vinya, ja que dit alcohol produintse més barato que'l del vi pot esser base y motiu de falsificacions

y adulteracions que hem d'evitar.

Moltes altres raons podria donar pera demostrar l'impossibilitat d'establir aquí a Espanya un impost sobre la destilació dels vins sense causar greus danys a una de les produccions arbustives que deuría esser objecte d'especial cuidado dels Governos espanyols, perque es una de les produccions més adequades a les condicions de nostre clima, com ho son totes les arbustives.

(Seguirá).

LA CALUNNIA

Un homo passava a cavall per un bosc. Un cá que dormía a la vora del camí, sa despertá assustat des renou y se posá a lladrá y encalsá el cavall, botant y mosegantli les cames. El cavall, impulsat per son amo va fogí depressa, pero el cá, redoblant la seua marxa, el va seguí fent enrabiá el cavaller.

Fins qu'a la fi aquest tot furiós va di en el cá: No tenc arma per matarté pero tenc a la boca la meva venjansa—y quant arribaren a n'el poble se posá a cridá:

—Aquest cá está rabiós.—

A tal crit tots els vehíns del poble sortiren armats, uns am pales, altres am forques, altres amb escopetes, y el cá fou mort ab un instant.

**

De quina arma s'havía valgut aquell homo per matarló? De la calunnia que de vegades mata amb més seguretat qu'una arma de foc.

EL SEN BRUNO.

PUBLICACIONES REBUDES

Luz del Alma.—Novísim Devocionari per tota classe de persones per Mossen Felix Sardá y Salvany, Director de la «Revista Popular».

Lo qu'es el Breviari pera'l ordenat *in sacris* y pera'l religiós o religiosa obligats al chor, es aquest nou Devocionari per tot feel seglar. El carácter de familiaritat y casolana franquessa que se veu en *Luz del Alma*, sens dexar d'esser per axò castís y hermosament escrit, com totes les obres que surten del Director de la «Revista Popular» fan d'aquest llibret, com un vertader amic de cada dia y de cada hora, inspirantse sempre per lograrho en lo tradicional y sabut ja per tot el poble cristiá.

El poble necessita que certs resos les tenga literalment formulats, y nostre gran model l'Iglesia mos ne dona pera l'oració litúrgica d'admirables y perfets. Es com una mare que está gojosa qu'els seus fills menuts repetesquen les paraules qu'aprenen de la seva boca. Pero es inductable que moltes vegades desitja, aplaudeix y fomenta que'ls seus fills no se ficsin tant en la frase formada com en so concepte de la meteixa, y que don cada qual a ses oracions no oficials la forma exterior que espontaneament surti del seu cor. Per això en alguns casos no presenta formulat en *Luz del Alma* l'acte que se recomana, sió que dona l'idea dexant a la devoció de cada qual la expressió més acomodada a les seues necessitats o al estat particular del seu esperit segons les ciscunstancias de moment. Es

el Devocionari que conté majors textos espicatius dels que solen donarse en obretes d'aquesta classe.

S'es imprés en papé fi superior, de modo que formant un tom de prop de 800 planes, no fa l'embalum d'altres devocionaris menos complets. Se ven en casa del editor *D. Miquel Casals, Pino, 5, Barcelona*, com també en nostra llibrería, Inca, y en les principals d'Espanya, a 4 ptes. en tela; 4'50 en pell, y 7 en tafilet.

**

Mallorca, Estación de invierno.—Hem rebut aquest important follet que acaba de publicar la societat «Fomento del turismo».

Després de fer un curt resumen de l'istoria de Mallorca, condueix el turista per un itinerari acertat per mostrarli lo més notable que conté Mallorca, descriuent en cada monument o paratge qu'ensenya, el mèrit o bellesa que més lluxen.

Du una partida de gravats de vistes de Mallorca en paper *couché* y editat a una casa estrangera en molt d'esment.

S'en han fetes dues edicions: una en castellá y s'altre en francés.

Agraim al Sr. Marqués de La Torre els exemplars que mos ha enviats.

Del Veinat

BINIAMAR

An-el el poblet de Biniamar, diumenge passat se celebrá la festa de la seva Patrona Santa Tecla. A l'esglesia el nou vicari Mossen Antoni Sastre va fer unes funcions solemníssimes, el vespre antes ja tengueren unes grans completes, el diumenge, l'altar major resplandía, se cantá una missa d'en Perosi a tres veus, que va tení embadalit a tot l'auditori, oficiá el senyor Rector de Selva y predicá Mossen Guillem Parera, vicari de Son Servera y que fins fa dos mesos retgia l'esglesia de Biniamar: recordá el temps que tenía encomenades les seues ánimes y presentantlos come la seva guía a la gloriosa Santa Tecla. Enterní als feels que per molt de temps recordarán el seu Pastor. L'enhorabona als dos vicaris.

Al mitjdía, corregudes, y el vespre, després d'acabades les funcions de l'esglesia, se ballaren els nostres balls fins a la matínada. El s'en demá altre festa solemne a l'esglesia y el capvespre altre pich ball fins a la dematinada. Els biniamers no mes tenen ganes, de que venga la festa de l'any qui vé.

M.

Noves d'Inca

—Dimecres passat, després de la missa major a nostra parroquia, se verificá pels carrers de nostra ciutat la processó del Sant Cristo, en commemoració dels prodigiosos suors que derramá nostra històrica imatge del Sant Cristo en 1607, quin tercer centenari solemnisarem dia 29 de Setembre d'entany.

¿Encara no se pensa amb un monument, o al menos, amb una lápida commemorativa en el lloc que se realisá tant inaudita maravella? Si se ven per nostro Ajuntament, per trast de cases, sens salvar la part històrica

¿Com judicarán nostros fills els homs del época present?

—Amb el número d'avuy acompanyam un prospecte del conegut farmacéutic de Barcelona Dr. Callol, referent al Elixir de la seua invenció, quina lectura recomenam eficazment a nostros lectors per ser d'interés a totes aquelles persones que pateixen de *neurastenía, anemia, falta de gana y debilitat general*.

—No passa día que no lletiguem que el Sr. Governador de la Provincia ha posades multes a part o banda a n-els jugadors y establiment aont se juga.

Molt laudable y meritoria es la campanya empresa pel Sr. Irazzábal, y per ella, totes les persones ben nascudes li haurien de manifestar el seu aplauso y agraiment a fi d'animarlo a tota empresa moralisadora.

De nostra part lo felicitam en tota l'ánima.

—Es estat nombrat vicari d'aquesta Parroquia Mossen Miquel Llinás.

Lo felicitam.

—S'ha fet el padró de les families que viven en aquesta Ciutat, el qual, estará de manifest durant vuit dies a l'entrada de la sala.

—En el Col·legi de D. Miquel Más del carrer de'n Martí Metge, ja'n comensat la tasca escolar del present curs.

—En la iglesia de San Domingo s'ha celebrat un hermós tríduo predicat pel Pare Riera del Oratori de Petra, en preparació a la festa de la Mare de Deu del Roser, que demá tendrá lloc en aquella iglesia, amb sermó pel meteix sagrat orador del tríduo.

—A Sant Francesc, també demá s'hi celebrarà festa dedicada a n-aquest gloriós Patriarca titular de l'iglesia. La Reverenda Comunitat Parroquial assistirá a les completes y missa major que se farán a les hores de costum, predicanthi Mossen Miquel Llinás.

—L'amic y colaborador D. Juan Bibiloni, es estat agraciat amb una beca en el Seminari Consiliar de Palma, per les derrerres oposicions verificades.

Lo felicitam coralment.

—Celebram intensament qu'el distingit senyor D. Lloaxim Gelabert estiga casi completament bo del desllocament d'una espátia; que li ocasioná l'avería que tengué la setmana passada ab una de les seues cavalleries.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat:

pessetes.

Bessó.	el quintá de 0000 a	69'00
Blat novell.	la cortera de 17'00 a	19'00
Xeixa id.	id. de 17'00 a	19'00
Ordi mallorquí.	id. de 09'50 a	10'50
Ordi foraster.	id.	a 10'00
Sivada.	id.	a 09'00
Ídem. forastera.	id.	a 08'00
Faves cuitores.	id.	a 20'00
Ídem ordinaries.	id.	a 18'00
Ídem pel bestia.	id.	a 17'00
Blat de les Indies	id.	a 18'00
Ciurons.	id.	a 22'00
Fesols.	id.	a 30'00
Monjetes de confit	id.	a 00'00
Ídem blanques.	id.	a 40'00
Figues seques	id.	a 09'00
Safra	s'uns	a 02'75
Gallines	sa tersa	a 00'00
Ous	dotzena	a 00'00
Patates.	el quintá	a 00'00

Escapulons

ELS CATÓLICS TRIOMFEN.—Les eleccions pera el *Landtag* prussià es estat un nou triomf pera el Centre alemany, que contarà ab cent diputats a la Cambra.

També les eleccions pera la renovació de la Cambra del gran dugat de Suremburg han constituït una victòria pera'l partit catòlic, que acapdilla l'illustre Dr. Pruun.

Aquest partit catòlic se distingeix pel seu programa social molt avensat, y a ell se deu la institució de segurs del treball y per la vellesa ab caràcter obligatori.

LECCIÓN EJEMPLAR.—La vispera de suicidarse el socialista Joundriy escribió estas palabras:

«Me había forjado yo de la vida una idea bien equivocada. Creí encontrar en el mundo mayor lealtad y mayor franqueza. Pero no; el mundo está horrorosamente corrompido y es extremadamente vil. En el medio socialista en que viví durante los últimos quince años, fué donde encontré más decepciones y más jarsa.

No tuve valor para salir de él a tiempo y me hundí en el cieno como quien cae en una sentina. Si volviera á vivir, lo cual no sucederá, me pondría al servicio de una dictadura implacable, de la cual fuesen excluidos los protestantes, los judíos y los masones. Si fatalmente no hubiera de morir, quisiera ser católico.»

Son paraules literament copiades de la Revista «La Verdad.»

A UNA PROCESSÓ.—A Saragossa, un estol de brétols acapdillats per un tinent de Batle republicà, va investir a la processó dels catòlics, al crit de ¡Visca la llibertat!

¿Aquest... senyor, qu'entendrà per llibertat? Ja hi estam acostumats a antinomias dels avensats aixís es que no feim cas d'aquest lapsus.

Be deya aquell que cada republicà porta un rey al cos, y nosaltres afegim, que aquest rey es més absolut que'l Emperador del Marroch.

¡SALMERÓN ES MORT!—Llástima d'home a qui son ple talent no li ha bastat pel regoneixement pel més enllà de la tomba.

Ha mort com havia viscut, o sia allunyat per complert de la Iglesia.

Deu tinga misericordia de la seua ánima.

CENTENARI.—A Oviedo s'ha celebrat lo centenari de la creació de la Universitat, ab asistencia de nombrosos delegats d'Universitats estrangeres.

En aquest acte s'inaugurà la estàtua del inquisidor Valdés fundador de la mateixa.

Com canvien els temps! Avuy qualsevol amic del poble hauria fet una Casa del pueblo ab Café concert y altres modernismes.

¡Si n'eren de atrassats aquells inquisidors! ¡Oscurantistes!

PERQUÉ SERVEIXEN ELS FRARES?—

Els religiosos salesians han presentat a la esposició de Rio Janeiro estols de nins y jo-

ves de les selves de *Matto grosso* y de la tribu dels *Bororos corvados*, tenguda per molt temps per irreductible.

Aquests religiosos després de penes sens fi han captivat llurs simpaties y avui, poden presentar al món civilisat aquells ex-selvatges sabent llegir y escriure y posseint instrucció en diferents treballs manuals, al ensemple que conexaments de nostra Religió que'ls fa pendre son esperit cruel.

ELS COLORS DEL DOL

Els habitants de Siria duen el dol color de cel. Els de Egipte el duen de color de fuya seca o groguenc; els etiopes blanc y en el Japó y a l'Europa negra.

Cada nació creu tení bones rahons per obrar de tal manera: el color de cel senyala el lloch que se desitja als morts. El groc representa el fi de la vida, perque les fulles de les plantes quant moren tornen grogues. El blanc mostra la puresa de la vida del difunt y el negre manifesta la privació de la vida y de la llum.

EL SEN BRUNO.

Anuncis

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES SASTRERÍA Y CAMISERÍA LA CASA MEJOR SURTIDA, LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

NUEVO DICCIONARIO ENCICLOPÉDICO

Comprende doble número de voces que el de la Academia (casi integro el gran Diccionario del doctor Rodríguez Navas); tiene 1.700 páginas con diez millones de letras, miles de grabados, cientos de láminas enciclopédicas, cientos de mapas, de retratos y cuadros en colores, formando un grueso volumen en octavo mayor, lujosamente impreso y sólidamente encuadernado en tela inglesa con planchas á volante, y sólo cuesta el precio inverosímil de ocho pesetas.

De la «Gaceta de Mallorca»

AQUEST DICCIONARI SE TROBA VENAL EN NOSTRA LLIBRERÍA, MALLORCA, 1, INCA.

Temas

PARA TRADUCIR AL CASTELLANO LOS NIÑOS Y NIÑAS DE LAS ESCUELAS ELEMENTALES

POR

ANTONIO M.ª PEÑA

Se ven en nostra Llibrería Mallorca, 1, Inca.

Recomenam a n-els nostres amichs y suscriptors l'extens y variat assoltit en tota classe d'articles para SENYORA que acaba de rebre per aquesta primavera y temporada d'ivern,

LAS MONJAS

Aquesta casa conte també una gran existencia de ROBA BLANCA de fil y cotó totes amplaries, CATIFES, LLENSOLS, TOVALLOLES, FLESADES, COBRELLITS, MANTALARIES BÁNOVES de color y blanques.

Els articles NEGRES d'aquesta casa no's tornen may lletjos, son garantits.

Casa de confianza que ven a preus molt reduits.

LAS MONJAS

Carlos Alabern.

PALMA MALLORCA

Imprenta de

Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

MOUËL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS Carrer de Mallorca, 64, INCA.

Casa venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN EN EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

EN AQUESTA IMPRENTA NE DONARÁN RAÓ.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2° 40 l'any.

S'en troben per vendre en els kioscos de Cort y del Carril, de Palma.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen uná regular quantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.